

Raport arheologic: Giurgiu/comuna: Giurgiu/județul: Giurgiu/punct: Malu Roșu (2000)

Emilian Alexandrescu (Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București)

Adina Elena Boroneanț (Universitatea București, Facultatea de Istorie)

Adrian Doboș (Universitatea București, Facultatea de Istorie)

Traian Popa (Muzeul Județean "Teohari Antonescu", Giurgiu)

Categorii: Domestic; Neatribuit;

Tipuri: locuire;

Epoci/Perioade: Paleolitic; La Tène; Paleolitic și mezolitic; Latene;

Pagina web: <http://cronica.cimec.ro/detalii.asp?k=1050>

Localizare pe hartă: <https://map.cimec.ro/Mapserver/?layer=cronica&cod=1050>

Desfășurată între 25 iunie și 15 august, campania de cercetări arheologice din anul 2000, a avut ca scop săparea unei porțiuni din marginea terasei, aflată la V de S.I / 1992 - 1993. Această zonă, care are o suprafață de aproximativ 80 m², a primit sigla S. VI / 20001. Scopul pentru care am ales această suprafață a fost obținerea unui profil director în lungul terasei, profil care îl completează pe cel obținut în 1998, orientat perpendicular pe terasă. Pe de altă parte, unele ateliere de prelucrare a silexului descoperite în S. I / 1992 - 1993 aveau o parte a suprafeței în zona pe care am avut-o în vedere în anul 2000. Prin urmare S. VI / 2000 se situează pe latura vestică a S. I / 1992 - 1993, având o lungime de 6 m pe latura nordică și până la 13 m pe laturile estică și vestică.

Stratigrafia peretelui nordic (de sus în jos) se prezintă în felul următor:

Depozitul vegetal cu o grosime de aproximativ 1 m. Au fost găsite fragmente ceramice aparținând culturii Dridu, epocii Latene și culturii Gumelnița. În zona careurilor W 28 - W 29 și W 26 au fost determinate, începând cu adâncimea de -0,8 m, două gropi cu material ceramic puțin numeros și atipic, din epoca geto - dacică.

Depozitul loessoid de tranziție aflat între aproximativ -1 m / -1,6 m. De fapt este vorba de partea superioară a depozitului loessoid, distrusă puternic de gangurile de rozătoare. În puținele zone rămase intacte, la adâncimea de -1,35 m / -1,5 m, au fost descoperite piese litice aparținând stratului Aurignacian II.

Depozitul loessoid galben-roșcat cu nuanțe și granulații diferite, având o grosime de peste 6 m. În partea superioară a acestui depozit între -1,95 m și -2,95 m se află stratul cultural Aurignacian I, după cum urmează:

1. Depozit loessoid gălbui-alburiu, fin granulat, steril din punct de vedere arheologic între -1,6 m și -1,95 m.

2. Depozit galben-roșcat, cu granulație mai mare care conține între -1,95 m și -2,80 m stratul cultural Aurignacian I cu trei niveluri, respectiv:

- Aurignacian Ic, între -1,95 m și -2,25 m.

- Aurignacian Ib, între -2,35 m și -2,5 m.

- Aurignacian Ia, între -2,5 m și -2,8 m.

Corelarea datelor stratigrafice obținute în celelalte campanii a pus în evidență aproximativă orizontalitate a straturilor culturale și geologice.

Complexele arheologice. Am menționat deja gropile geto-dacice care încep la adâncimea de -0,8 m și continuă până la -1,9 m. În ambele complexe arheologice materialul arheologic este sărac și atipic, cu puține elemente caracteristice. În ceea ce privește piesele litice și fragmentele ceramice care aparțin perioadei neo-eneolitice (Boian Gumelnița) sau culturii Dridu, acestea sunt puține și fără o poziție stratigrafică clară.

În stratul Aurignacian I - nivelurile Ib și Ia au fost găsite ateliere de prelucrare a silexului. La nivelul Aurignacian Ib, între adâncimea de -2,2 m și -2,35 m, în zona careurilor Z 27 - Z 28, A 27 - A 28 a fost descoperit un mic atelier de prelucrare a silexului, iar în careul W 26 a fost determinată o zonă de arsură. Menționăm că prelucrarea preliminară a materialului litic a semnalat prezența a 11 gratoare în careul Z 28. Această situație poate fi legată de existența unui atelier specializat în producerea de gratoare. În campaniile trecute am mai găsit mici concentrații de lamele Dufour (S. I / 1992 - 1993), împreună cu 65 de lamele neprelucrate un nucleu de mici dimensiuni, conic și o mică concentrație de lame étranlées (S. V / 1999). Aceste date ne fac să nu putem exclude posibilitatea ca în imensa așezare - atelier de la Giurgiu - Malu Roșu să fi existat zone specializate în producerea de anumite tipuri de unelte.

În nivelul Aurignacian Ia, la adâncimea de -2,5 m / -2,65 m, în zona careurilor D 28 - D 29, E 28, F 28 - F 30, G 28 - G 29, H29 - H 30 s-a descoperit un atelier de prelucrare a silexului. În careurile F 28 - F 29 și G 28 - G 29 s-a găsit o pată de arsură cu bucăți de cărbune diseminate. Acestea din urmă au fost culese și trimise pentru datare la Lund (Suedia).

Analiza preliminară a pieselor litice, pe niveluri și pe complexe, a pus în evidență faptul că numărul și calitatea uneltelor descoperite în anul 2000 este mai mare față de cantitatea de material brut, acesta din urmă rămânând în continuare covârșitor ca număr. Pe de altă parte debitajul laminar, deși rămâne minoritar, este mai mare comparativ cu rapoartele stabilite în anii trecuți.

Din punct de vedere tipologic domină grupa gratoarelor, urmate de burine și lame retușate. Mai puțin numeroase sunt racloarele, piesele cu trunchiere, piesele denticulate și cele cu encoche. Dimensiunile uneltelor sunt aproape exclusiv mijlocii (între 4 cm și 8 cm). În ceea ce privește materia primă deosebită, față de anii trecuți, este împrejurarea că aproape jumătate dintre unelte (38,6%) sunt realizate din silex de bună calitate cu patină maroniu-alburiu. Trebuie subliniat și aspectul atipic al suporturilor utilizați pentru realizarea de unelte, motiv pentru care încadrarea tipologică a multora dintre acestea este destul de dificilă. În contradicție cu această situație se află un număr - este adevărat redus - de unelte, excelent executate.

În campania din vara anului 2000 am mai deschis și o mică suprafață pe latura vestică a S. III / 1995, pe care am numit-o caseta A / S. III / 2000, cu dimensiunile de 4 x 2 m. Motivul cercetării acestei zone a fost acela de a determina limita vestică a atelierului Nr. 1 / SIII / 1995 / nivel Aurignacian Ic. Stratigrafia nu prezintă modificări importante față de profilul peretelui vestic al S. III / 1995. În plan, am reușit să stabilim limita de SE a atelierului Nr. 1 / nivelul Aurignacian

Ic, din suprafața amintită.